

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ, УКРАЇНА
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ, УКРАЇНА
ІНСТИТУТ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОГНОЗУВАННЯ НАН УКРАЇНИ
САНКТ-ПЕТЕРБУРЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІЛОРУСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РИЗЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ, ЛАТВІЯ
ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІЛЬМЕНАУ, НІМЕЧЧИНА

Управління організацією: регіональні аспекти

**Матеріали X Міжнародної
науково-практичної конференції
12-13 квітня 2002 року**

**Київ
«Політехніка»
2002**

Управління організацією: регіональні аспекти:

Матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції.

12–13 квітня 2002 р. / За ред. В.Г. Герасимчука. – К.: ІВЦ “Видавництво «Політехніка»”, 2002. – 428 с.

Висвітлено закономірності, принципи, функції, методи управління організацією; теоретичні основи управління регіональним розвитком; методи прогнозування, планування та організаційні форми регіонального управління; діяльність міжгалузевих комплексів і виробничих структур у регіоні; особливості управління інвестиційно-інноваційною діяльністю, функціонування соціальної інфраструктури в регіоні; проблеми міжрегіонального та міжнародного співробітництва; методичне забезпечення викладання дисциплін економічного циклу.

В авторській редакції

Упорядник і відповідальний редактор

В.Г. Герасимчук, д-р екон. наук, проф.
(НТУУ “КПІ”, м. Київ, Україна)

Редакційна колегія:

В.М. Гесць, акад. НАН України, д-р екон. наук, проф.
(ІЕП НАН України);

В.Г. Герасимчук, д-р екон. наук, проф.
(НТУУ “КПІ”, м. Київ, Україна);

В.В. Глухов, д-р екон. наук, проф.
(СПбДТУ, м. Санкт-Петербург, Росія);

В.І. Голіков, чл.-кор. НАН України, д-р екон. наук, проф.
(ІЕП НАН України, м. Київ, Україна);

К.К. Діденко, д-р екон. наук, проф.
(РТУ, м. Рига, Латвія);

М.О. Зяли, д-р екон. наук, проф.
(БДБУ, Білорусь);

М.З. Згуровський, акад. НАН України, д-р техн. наук, проф.
(НТУУ “КПІ”, м. Київ, Україна);

В.Д. Немцов, акад. АІН, проф.
(НТУУ “КПІ”, м. Київ, Україна);

В.С. Пономаренко, д-р екон. наук, проф.
(ХДДЕУ, м. Харків, Україна);

Б.І. Суховірський, акад. УАННП, канд. техн. наук, проф.
(ЧДДЕУ, м. Чернігів, Україна);

К.-Х. Хоппе, д-р екон. наук, проф.
(Технічний університет Льменау, Німеччина).

застосовувати ряд заходів для попередження чи усунення виникнення ризиків взагалі. Підприємець може знизити величину ризиків при підписанні контракту. У цьому випадку існують шляхи мінімізації ризиків у зовнішньоекономічних контрактах.

Для України характерна низька інвестиційна привабливість, яка викликає небажання закордонних партнерів працювати з українськими підприємствами. За оцінкою експертів "Institutional Investor" за інвестиційною привабливістю Україна займає лише 111 місце серед 135 країн світу, а відповідно Угорщина – 48, Польща – 54, Словаччина – 59, Румунія – 71.

В Україні мають місце недосконалі податки, приписи, що регулюють експорт/імпорт, бюрократія. Проте, за даними недавнього опитування іноземних компаній, що працюють в Україні, труднощі під час обговорення контрактів та примусове виконання контрактів вважаються більш серйозними перешкодами у порівнянні з будь-яким із згаданих вище факторів. Результати опитування 18 іноземних компаній, які працюють в Україні, щодо умов ведення бізнесу в Україні показали, що в Україні існують неабиякі проблеми щодо іноземного інвестування. Респондентів просили дати оцінку 13 характеристикам ведення бізнесу в Україні за шкалою від 1 до 10 ("10" – найбільш серйозні проблеми, "1" – найменш серйозні). З результатів проведеного дослідження випливає, що найбільш серйозними проблемами є: 1) фінансова відповідальність української сторони, 2) отримання поточної інформації та інструкцій, 3) можливість отримати фінансову гарантію від третьої особи.

Більшість проблем щодо іноземного інвестування не підлягають вирішенню самим підприємством. Деякі з перешкод щодо іноземного інвестування можуть вирішуватись і на рівні обласної адміністрації.

Проблеми розвитку господарського співробітництва України та Польщі потребують детального вивчення, аналізу та дослідження як на мікро так і на макрорівнях.

Старченко Г.В.

Чернігівський державний інститут економіки і управління

ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ В МАШИНОБУДУВАННІ

Менеджмент якості є, по суті, наскрізним аспектом системи управління підприємством - аналогічним таким, як управління часом, витратами, персоналом і т.д.

Можна сформулювати такі основні принципи надійності і високої якості, котрими потрібно керуватися при управлінні якістю в машинобудуванні: усе що виробляється, може бути поліпшено; надійність має найбільший пріоритет на усіх фазах проектування і виробництва продукції; більший гарантійний термін зобов'язує з погляду економічної

доцільності до більшої турботи про якість; використання локальної спеціалізації при розробці і виготовленні комплектуючих із контролем якості і своєчасністю постачань; своєчасне залучення технологів і постачальників до процесу конструювання продукції; дуже суворий контроль над постачальниками частин і агрегатів; невідступне і неухильне додержання всіх норм виробничого процесу; використання комплектуючих тільки перевіреної якості і надійності; відсутність, яких би то ні було змін компонентів безпосередньо перед запуском у серійне виробництво; усебічне тестування продукції на вітчизняному ринку; менша розмаїтість технічного оснащення.

Принципи управління якістю, що можуть призвести до зниження рівня якості і надійності при проектуванні і виробництві продукції в машинобудуванні: постійне прагнення до відновлення спричиняє за собою різкий спад якості; часті зміни компонентів безпосередньо перед запуском у виробництво; труднощі в контактах із постачальниками (скорочення термінів постачань постійний тиск по зменшенню витрат); майже п'ятикратне збільшення палітри модифікації збільшує ризик недогляду потенційних поломок у фазі тестування.

Таким чином, раціональне використання наведених принципів у виробничій діяльності машинобудівного підприємства, може призвести до поліпшення якості продукції, що виробляється.

Старченко С.В.

Чернігівський державний інститут економіки та управління

ЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ МОЛОЧНОЇ ГАЛУЗІ ПРОМИСЛОВОСТІ

Державні органи відіграють важливу роль у регулюванні молочної галузі, починаючи з виробництва молока, його переробки і закінчуючи реалізацією кінцевої продукції на ринку. Однак державне регулювання слід організувати так, щоб уникнути надмірного впливу державних органів на функціонування галузі, оскільки це може призвести до зменшення інновацій та зацікавленості у виробництві та продажу високоякісної продукції за економічно прийнятними цінами.

Постає важливе питання: наскільки необхідно державне регулювання? Відповісти на нього можна просто: державне регулювання молочної галузі (як харчової промисловості загалом) має гарантувати забезпечення корисними, недорогими та нешкідливими для здоров'я продуктами харчування без надмірних державних витрат на регулювання та контроль виробництва сільськогосподарської продукції та її переробки.

Державне регулювання в умовах сьогодишнього економічного стану агропромислового комплексу України вимагає корекції. Найперше це стосується надання більшої самостійності виробникам молока і підприємствам, що його переробляють. Механізм конкуренції в ринкової

Соловьева В.А., Павлышко А.В. ОСОБЕННОСТИ МАССОВОЙ И ИНДИВИДУАЛЬНОЙ ОЦЕНКИ ЗЕМЕЛЬ НАСЕЛЕННЫХ ПУНКТОВ В ПЕРЕХОДНОЙ ЭКОНОМИКЕ	291
Стадник В.В. ВПЛИВ ТРАНСАКЦІЙНИХ ВИТРАТ НА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ФОРМИ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ	291
Станько Н.І. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА ПОЛЬЩІ	292
Старченко Г.В. ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ В МАШИНОБУДУВАННІ	294
Старченко С.В. ЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ МОЛОЧНОЇ ГАЛУЗИ ПРОМИСЛОВОСТІ	295
Степанчук С.С. ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ	296
Степурін І.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ВІДДІЛУ ПРОДАЖІВ ВИДАВНИЧОГО ДОМУ	297
Стеценко Т.О. ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА РЕГІОНІВ ЯК СКЛАДОВА РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ	298
Стеценко Д.М. СТРУКТУРНО-РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО- ІНВЕСТИЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ	299
Столбов С.К. РЕГУЛИРОВАНИЕ РАЗВИТИЯ СОЦИАЛЬНОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ РЕГИОНОВ	300
Стрий Л.А. МАРКЕТИНГОВОЕ УПРАВЛЕНИЕ ОРГАНИЗАЦИЕЙ	301
Ступак О.П. ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ СПРИЯГЛИВОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ В УКРАЇНІ	302
Сулоєва Е., Козлов В., Диденко К., Емельянов В. ОЦЕНКА ЭКОНОМИЧЕСКИХ И СОЦИАЛЬНЫХ ПОТЕРЬ В РЕЗУЛЬТАТЕ ПОЖАРОВ	303
Суханова И.Ф. СТРУКТУРА КОРПОРАТИВНОГО ОБ'ЄДИНЕННЯ ПО УПРАВЛІННЮ РЕГІОНАЛЬНИМ ПРОДОВОЛЬСТВЕННИМ РИНКІВ СТРАН СНГ	304
Сычанина С.Н. ОДНА ИЗ ПРЕДПОСЫЛОК ВОЗНИКНОВЕНИЯ МЕЖДУНАРОДНОГО И МЕЖРЕГИОНАЛЬНОГО СОТРУДНИЧЕСТВА	305
Тараненко В.Є. ЗДЕШЕВЛЮВАТИ ПОДАТКОВЕ АДМІНІСТРУВАННЯ	306
Тарасенко В.Ю., Шевченко О.М. СОЦІАЛЬНО - ЕКОНОМІЧНІ ФАКТОРИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	306
Терин М.В., Попов В.Д., Мочулаев В.Е. ОБ ОСНОВАХ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ ЯРОСЛАВСКОЙ ОБЛАСТИ	307
Тихомай О. ФОРМИРОВАНИЕ СТРАТЕГИИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ ...	308